

Більшовицьким шляхом

Орган В. Токмацького РК КП(б)У та виконкому райради депутатів трудящих, Запорізької області

№ 70(3527) Четвер, 31 серпня 1950 року. Ціна 15 коп.

Форсувати сівбу, розгортати збирання пізніх культур

Колгоспи, радгоспи, механізатори та спеціалісти сільськогосподарства нашого району вступили в новий відповідальний період сільськогосподарських робіт—завершення в стислі строки і по всім правилам агротехніки сівби озимих культур; розгортання збирання пізніх культур—соняшника, кукурудзи, кліщевини, чумизи та дострокове виконання плану здачі цих культур державі; оранки зябу та чорних парів.

Значення і відповідальність за зразкове виконання всього цього циклу робіт підвищується тим більш, що в більшості колгоспів всю цю роботу треба виконувати в умовах укрупнення артілей.

Колгоспники, робітники радгоспів та механізатори включилися в переджовтневе соціалістичне змагання та стали на стахановську вахту миру. Вони взяли на себе почесне зобов'язання—виконати план сівби за 8 робочих днів. Трудівники соціалістичних ланів прикладають всіх сил, щоб взяти зобов'язання виконати з честю. Прикладом цього можуть служити колгоспники і механізатори артілей ім. Калініна, ім. Тельмана, ім. Маленкова, «Червоний партизан», «Надежда», робітники радгоспу «Запоріжжя» і ряд інших, які вже виконали своє зобов'язання. Вони в кращі агротехнічні строки завершують сівбу озимини. Дружні сходи в радгоспі і ряду колгоспів—найкраще свідчать про це.

Однак, в більшості колгоспів діяльність обох МТС сівба проходить вкрай незадовільно, губиться час, втрачаються кращі агротехнічні строки.

Дирекції, як Великотокмацької, так і Молочанської МТС поставились не серйозно до підготовки сівби, вони не привели свої тракторні парки до повної бойової готовності і через це замість розгортання сівби на всю потужність, у Великотокмацькій МТС, наприклад, щодня простоюють по 37 потужних тракторів, через різні технічні неполадки. По 24 трактори простоюють і в Молочанській МТС. Хіба не

про несерйозне ставлення говорять хочби такий приклад, що з квітня цього року в бригадах Великотокмацької МТС немає техогляду за тракторами, нема навіть і плану техогляду.

Колгоспи району розпочали сівбу майже два тижні тому. Темпи, взяті в перші дні сівби, на кінець МТС здали: денний графік по обох МТС виконується всього на 50 процентів, це в свою чергу привело до затягування строків сівби. МТС мали всі можливості завершити план сівби до першого вересня. Проте на сьогодні він виконаний небагато більше 50 процентів.

Правління ряду колгоспів та дирекції МТС повинні негайно усунути всі недоліки, в сівбі повинні брати участь всі призначені для цього трактори та живе тягло. Необхідно переглянути та побудувати графік так, щоб план сівби озимини завершити не пізніше 5 вересня.

Одноразово з завершенням сівби озимини, вже зараз треба розгорнути збирання пізніх культур. В колгоспах району має бути зібрано чимало соняшника та кукурудзи. Це трудомістка робота, особливо на збиранні кукурудзи. Її треба зібрати шляхом зрізування стебел з качанами пристосованими до цього лобогрійками, зв'язувати в снопи до повного дозрівання зерна. Цим колгоспи запобіжать втрат зерна й матимуть велику кількість доброго корму для громадської худоби.

Одночасно з збиранням пізніх культур треба виконувати і план здачі їх державі.

Велику роль в успішному завершенні сівби озимих, збиранні пізніх культур та оранки зябу повинні відіграти секретарі первинних партійних організацій та заступники директорів МТС по політчастині. Їх завдання полягає в тому, щоб добитися усунення всіх недоліків, щоб шляхом широкої політичної та організаторської роботи в масах підняти всіх колгоспників і механізаторів на боротьбу за виконання взятих ними зобов'язань в строк і високоякісно.

ПОСИЛИТИ ЗБИРАННЯ СОНЯШНИКА

Наступила пора масового вистигання соняшника. Ряд колгоспів, щоб уникнути втрат цієї цінної олійної культури, розгорнули комбайнування її, організували очистку та просушку насіння і почали здавати його державі в рахунок плану поставок.

Першими йдуть в збиранні соняшника колгоспи—імені Сталіна, де вже здано державі більше 900 пудів насіння, ім. Хрущова—360 пудів, імені Дмитрова—200 пудів та інші. Проте багато колгоспів зби-

рання ще й не розпочинали. В артілях ім. Чапаєва, ім. Менжинського, «Червоний прапор» та інших вже починає сипатись насіння, але голови цих господарств мало звертають на це уваги.

Всі колгоспи мають повну можливість зібрати врожай соняшника без втрат. Треба тільки по-господарському поставитись до цієї справи і розпочати масове збирання організованно, використовуючи для цього всі можливості.

Ширше соціалістичне змагання на сівбі озимини

Сміливіше розгортати збирання пізніх культур!

Механізатори дотримують свого слова

—Провести сівбу озимини швидко, якісно і в кращі агротехнічні строки,—таке зобов'язання брали на себе механізатори В. Токмацької МТС, підписуючись під Стокгольмською Відозвою прихильників миру. Десятки з них з честю виконують свої зобов'язання. Організувавши стахановську вахту миру, трактористи товариші Уманський та Ус, які працюють в колгоспі ім. Тельмана довели високу продуктивність свого агрегату. Це забезпечило успіх. Вони одними з перших у В. Токмацькій МТС завершили сівбу озимини в обслуговуючому колгоспі на 345 гектарах посівної площі.

Наближаються до закінчення сівби також механізатори тт. Баздирев, Буланій, Лукаш та інші (колгосп ім. Калініна), де з плану 1.195 гектарів, посіяно 900 гектарів.

О. КАРИЙ.

Попереду ланка Марії Турчиної

Робітники відділення, яким керує Карпенко Захар першим в радгоспі «Скалістий» розпочали збирання кукурудзи. Між ланками розгорнулося соціалістичне змагання. Кращих успіхів в роботі добивається ланка Марії Турчиної, яка виростила на своїй ділянці по 24 центнери кукурудзи на кожному гектарі. П. ВАХРІН.

Посівні агрегати простоюють

В колгоспі «Червоний прапор» погано організована взаємодія між різними і тракторною бригадами на сівбі. Через це посівні агрегати часто простоюють по багатьох причинах, які виникають з боку артілі. Так, 28 серпня до трактора, на якому працює Куць Дмитро не вислали причиплювача, в результаті чого агрегат простояв цілу добу.

Д. ПЕТРЕНКО.

Ставши на вахту миру, працівники радгоспу «Городній велетень» (Херсонська область) взяли на себе зобов'язання дати країні мільйон пудів овочів. У радгоспі є 1460 гектарів поливної площі. Тут вирощують томати, огірки, капусту, кабачки та ін.

На знімку: управляючий четвертого відділення радгоспу тов. КРАВЕЦЬ та бригадир тов. ПРОСКУРНЯ оглядають кабачки. Фото Ю. Ліхута (Прескліше РАТАУ).

Збирають соняшник вручну

КОХАНІВКА. (По телефону).

На полях колгоспу ім. Будьонного швидко дозрівають соняшники. Колгоспники зобов'язалися зібрати їх якомога швидше і без втрат. Для цього вони добре підготували 6 гарб, 4 безтарки і не чекаючи масового дозрівання, почали вибірково збирати соняшник вручну. Ланкова Софія Биченко всією ланкою стала на стахановську вахту миру і щодня

перевиконує виробниче завдання. За перші дні колгоспники уже збрали понад 15 гектарів соняшника.

В артілі ім. Леніна на збиранні кліщевини стахановською роботою славиться ланка Софії Калашник. Кожного дня вона виконує норми виробітку від 110 до 120 процентів.

В. МАЗНЮК.

Зінченко та Семено виглядають з моря погоди

В колгоспах району—сівба в розпалі. Хлібороби прагнуть до того, щоб провести її швидко в кращі агротехнічні строки при високій якості робіт. Для забезпечення високого врожаю в наступному році—у них дорога кожна хвилинка.

Та не так цінують час в колгоспі ім. Шевченка. Завершивши сівбу на чистих парах, голова правління Зінченко та бригадир тракторної бригади Семено вирішили далі не сіяти. І не сіють. Уже четвертий день вони обтирають кутки в селі, виглядаючи з моря погоди

—ждуть дощу. А тим часом 500 гектарів ґрунту, зораного під озимину—висушується.

На таку стежку стали і голова колгоспу ім. Менжинського Гриб та бригадир тракторної бригади Минака, які також припинили сівбу і вирішили перепочити до дощу.

Такі перепочинки—шкідливі. Вони стають в супереч всім правилам агротехніки, спрямовані на свідоме зволікання сівби і зниження врожаю в наступному році.

Г. СЕРГІЄНКО.

На піднесенні

Об'єднання двох артілей—ім. Петровського та ім. 9 травня в один могутній колгосп, який носить тепер ім'я товариша Маленкова, викликало небувале трудове піднесення серед членів цього колгоспу.

Особливо широкого розмаху воно набуло під час осінньої сівби. До виконання цієї важливої справи колгоспники прийшли в цьому році значно організованіше і з перших же днів сівби широким фронтом повели наступ за одержання високого врожаю в наступному році. Вони набагато підвищили продуктивність своєї праці, домагаючись ще більшого зміцнення трудової дисципліни в повсякденній роботі.

Правління колгоспу, начолі з головою—т. Постевим Сергієм, розробило план роботи на час сівби, довівши виробничі завдання до кожного сівача і тракториста. Вся посівна площа в 1.215 гектарів розбита на посівні ділянки і закріплена за 4 тракторними агрега-

тами. Таким чином тут всі, ще до початку сівби, знали: хто і де буде працювати, і які стоять завдання перед кожним учасником осінньої сівби.

Всі агрегати в один день вийшли в поле. Жоден з них не припиняв роботи доки не було виконано денного завдання. Завдяки цьому тут на 30 серпня вже засіяно більше 1000 гектарів. Кожного дня з ранку до вечора кипить робота на посівних ділянках.

Ось на полі першої бригади до кінця загонки підходить трактор «СТЗ—НАТІ». Він тягне за собою п'ять кінних сівалок. За ними йдуть сівальщиці Рябушко Ольга, Демешко Надія, Порожня Софія, Юхименко Марія, та Бабівська Надія. Вони швидко стежать щоб всі сошники були заглиблені однаково, щоб зерно лягало на відповідну глибину. Трактор веде Постєвої Семен. Машина робить розворот. До сівалок з наповненими мішками зерна швидко підходять

сівальщиці Глянь Софія, Куча Ніна, Назаренко Мелашка, Глянь Люба і Тищенко Катерина. Сівальні агрегати виключаються, сівальщиці міняються містами і трактор незупиняючись їде далі.

Настав вечір—кінець робочого дня. Дівчата з задоволенням підбивають виробничі підсумки.

—Норма перевиконана,—говорить бригадир т. Гора Федір.—Посіяно сорок вісім гектарів замість сорока. Якість сівби відмінна.

Так закладається тут міцний фундамент високого врожаю, самовідданою працею збільшується добробут господарства. Колгоспники вже приступили до збирання врожаю пізніх сільськогосподарських культур та заготовляють корми для худоби.

Велике всенародне свято Жовтневої революції колгоспники зобов'язалися зустріти повним завершенням усіх сільськогосподарських робіт.

А. КИСІЛЬ, заступник голови колгоспу.

ВИДАТНИЙ ДІЯЧ ПАРТІЇ І РАДЯНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

2 роки тому, 31 серпня 1948 року, помер один з видатних діячів партії і радянської держави—Андрій Олександрович Жданов.

Вірний син більшовицької партії, товариш Жданов присвятив усе життя беззавітній боротьбі за справу комунізму.

А. О. Жданов народився в 1896 році в місті Маріуполі (нині м. Жданов). Шістнадцятирічним юнаком, перебуваючи в Твері, він уже почав свою революційну діяльність, а в 1915 році став членом більшовицької партії.

В роки першої світової війни, будучи мобілізованим в армію, тов. Жданов провадив більшовицьку пропаганду серед солдатів, брав участь у підготовці та проведенні соціалістичної революції на Уралі, а в роки громадянської війни вів політичну роботу в Червоній Армії.

З 1924 по 1934 рік тов. Жданов очолював Горьковську партійну організацію. В ці роки Андрій Олександрович ввійшов у те сталінське ядро більшовицької партії, яке після смерті В. І. Леніна під керівництвом товариша Сталіна відстояло й підняло ще вище ленінський прапор, згуртувало партію і радянський народ навколо заповітів Леніна та привело нашу країну до перемоги соціалізму.

На XIV з'їзді партії (1925 р.) А. О. Жданова обрали кандидатом у члени ЦК ВКП(б), на XVI з'їзді (1930 р.)—членом ЦК ВКП(б), після XVII з'їзду (1934 р.)—секретарем ЦК ВКП(б), кандидатом у члени Політбюро ЦК ВКП(б), а після XVIII з'їзду (1939 р.)—членом Політбюро ЦК ВКП(б).

З 1934 по 1944 рік товариш Жданов очолював ленінградських більшовиків. Тут, у Ленінграді, з особливою силою розгорнувся його яскравий талант більшовицького організатора, борця за дальше піднесення соціалістичної промисловості й сільського господарства, за розвиток науки і культури Ленін-

града і Ленінградської області. В роки Вітчизняної війни тов. Жданова партія і радянський уряд поклали організацію оборони міста Леніна. Виконуючи вказівки великого

Сталіна, ленінградські більшовики під керівництвом тов. Жданова стали душою оборони Ленінграда. Захисники міста показали величезну мужність і героїзм, небачену стійкість і віру в свої сили. Під керівництвом тов. Жданова вони відстояли місто-герой і здійснили сталінський план розгрому ворога під Ленінградом.

Коли партія приступила до мирного будівництва, А. О. Жданов всі свої сили спрямував на здійснення вказівок партії і товариша Сталіна про комуністичне виховання радянського народу. Виступи і доповіді тов. Жданова з питань філософії, літератури й мистецтва є важливим вкладом у розвиток марксистсько-ленінської теорії, соціалістичної культури і мистецтва.

Тов. Жданов невтомно боровся за більшовицьку партійність в науці, проти прояву безідейності, безпринципності, аполітичності в літературі й мистецтві.

Полум'яний радянський патріот, тов. Жданов провадив непримиренну боротьбу проти

раболіштва перед розтлінною буржуазною культурою Заходу, постійно підкреслював велич радянського ладу, нової соціалістичної моралі, нового духовного образу радянських людей.

«Кожний день,—говорив він,—підносить наш народ все вище і вище. Ми сьогодні не ті, що були вчора, і завтра будемо не ті, що були сьогодні».

Товариш Жданов безустанно виховував радянських людей у дусі беззавітної віданості партії Леніна—Сталіна. Він учив наші кадри принципіальному, партійному підходу у вирішенні всяких справ, великих і малих. Він вказував на величезну роль критики й самокритики в дальшому зміцненні нашого соціалістичного будівництва.

«Той, хто боїться критики своєї роботи,—говорив він,—той презрений боягуз, недостойний поваги від народу».

У своїй доповіді на філософській дискусії тов. Жданов блискуче обгрунтував значення критики й самокритики, як рушійної сили розвитку нашого суспільства.

Тов. Жданов брав активну участь у керівництві міжнародним робітничим рухом. Він вніс великий вклад у справу згуртування демократичних сил проти табору імперіалістичної реакції. А. О. Жданов був невтомним борцем за мир. «Сили, що стоять за мир, настільки значні й великі,—підкреслював він у своїй доповіді на нараді представників комуністичних партій,—що коли ці сили будуть стійкими й твердими в справі захисту миру, коли вони проявлять витривалість і твердість, то плани агресорів зазнають повного краху».

Полум'яний борець за справу комунізму, товариш Жданов заслужив палку любов нашого народу. Все його життя запалоє радянських людей на самовіддану боротьбу за провітання нашої могутньої Батьківщини, за побудування комунізму в нашій країні.

Анрі БАРБЮС

(До 15-річчя з дня смерті)

30 серпня 1935 року помер вірний син французького народу і полум'яний друг радянської країни відомий письменник Анрі Барбюс.

Уже в своїх ранніх творах Анрі Барбюс виступав як палкий і гнівний викричач зла. Його симпатії цілком на стороні народу.

Анрі Барбюс провів всю першу світову війну на фронті рядовим солдатом французької армії. Своїми очима він бачив страждання народів і зненавидів війну і тих, хто її розв'язав.

У 1916 році вийшла книга «Вогонь», яка принесла Барбюсові світову славу. Вона перекладена багатьма мовами світу і широко відома в нашій країні.

В. І. Ленін високо оцінив «Вогонь». Він вважав цю книгу визначним твором, який показує зростання революційної свідомості мас Заходу.

Анрі Барбюс гаряче вітав перемогу в Росії Великої Жовтневої революції.

У 1923 році Барбюс вступає до лав комуністичної партії.

Велика країна соціалізму займає особливе місце в післявоєнній творчості письменника. Його захоплює об-

раз великого вождя трудящих всього світу товариша Сталіна. Художня біографія Йосифа Віссаріоновича Сталіна, написана Барбюсом стала однією з найпопулярніших книг.

Анрі Барбюс почав писати книгу про великого творця більшовицької партії і радянської держави В. І. Леніна, але смерть перервала цю роботу.

Радянський народ, якого так любив Анрі Барбюс, завжди шануватиме пам'ять свого великого друга.

На знімку: Анрі БАРБЮС.

Поступайте вчитися в Мелітопольську школу садівництва

Щороку Мелітопольська державна однорічна сільськогосподарська школа садівництва випускає сотні кваліфікованих спеціалістів—бригадирів-садівників, виноградарів та бджоловодів.

Школа має досить велику науково-виробничу базу—сади, ягідники, виноградники, питомники площею в 400 гектарів, які збагачені мічурінськими сортами плодових рослин. На цій базі школа провадить навчання. Це дає можливість практично закріпити набуті знання по спеціальностям. Лекції в школі викладають вчені науково-дослідної станції і

кандидати сільськогосподарських наук.

В цьому році з успіхом завершують навчання тт. Кобець П. Ф. з колгоспу ім. Шевченка та Артеменко В. Ф. з колгоспу ім. Тельмана.

Зараз школа провадить велику підготовчу роботу до нового навчального року, який починається 1-го жовтня. Багато колгоспів уже оформили своїх людей у школу. Багато, щоб її слухачами стали також люди і з колгоспів В.Томашівського району.

К. МАДЕНЬЯНЦЬ,
заступник директора
по учебній частині.

ГОТУЮТЬ ЕКСПОНАТИ НА ВИСТАВКУ

За рішенням виконкому Запорізької обласної Ради депутатів трудящих у вересні цього року в м. Молочанську проходять обласна виставка тваринництва. Тваринники району розгортають діяльну підготовку до неї. Вони добирають кращі зразки

породної високопродуктивної громадської худоби.

Доярка колгоспу «Гігант» орденоноска Зінаїда Скрібіна експонуватиме на виставці корову «Красотку», від якої вона надоєє молока по 29,5 літра молока.

І. ЗАХАРОВ.

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ

„ОКОЗАМИЛЮВАЧІ“

Під таким заголовком в нашій газеті за 20 серпня ц. р. був надрукований допис. В ньому говорилось, що будучи головою колгоспу „III Інтернаціонал“, Поліщук, агротехнік Філоненко та дільничий агроном Молочанської МТС Митьєвський займалися окозамилюванням. Вони змішали з чистим посівним зер-

ном 290 центнерів зерна, яке було засмічене твердою головнею.

Як повідомив редакцію завідувачий райвідділом сільського господарства т. Миронов, факти, викладені в дописі, підтвердились. На винних у цій справі накладено адміністративне стягнення.

Тво редактора А. ЗАПОРОЖЕЦЬ.

Громадянка Михалевська Лідія Онисівна, яка проживає в м. В.Токмак, по вулиці Карла Лібкнехта, 97, порушує справу про розлуку з своїм чоловіком Михалевським Петром Гавриловичем, який проживає в м. В.Токмак, по вулиці Леніна, № 45.

Справа буде розглядатися в народному суді І дільниці м. Великий Токмак.

Усунути недоліки в роботі шкіл

25—26 серпня проходила районна нарада вчителів, яка підвела підсумки минулого 1949—50 учбового року і накреслила конкретні заходи щодо поліпшення успішності та ідейно-виховної роботи в наступному році. Нарада обговорила такі питання:

1. Про хід виконання постанови червеного Пленуму ЦК ВКП(б)У «Про стан і заходи поліпшення політичної і виховної роботи комсомольських організацій серед міської і сільської молоді Української РСР» та завдання шкіл.

2. Про підсумки роботи шкіл за минулий навчальний рік та завдання на 1950—51 учбовий рік.

3. Про вивчення класичних праць товариша Сталіна по мовознавству.

По першому питанню з доповіддю виступив секретар РК ВКП(б)У тов. Малегін.

Відзначивши значну роль комсомольських та піонерських організацій, як помічників вчителів у боротьбі за стопроцентну успішність та виконання постанови партії та

уряду про загальне семирічне навчання, доповідач вказав на ряд недоліків у їх роботі, а саме: недостатнє зростання піонерської організації, відсутність в РК ЛКСМУ контакту з вчительськими колективами в справі комплектування шкіл піонервожатими.

У своїх виступах по доповіді, тт. Тарасенко (Великотокмацька середня школа № 3), Димухіна (директор дитбудинку) вказали на те, що дітям ніде проводити культурно дозвілля. І це в той час, коли шкільне приміщення займає районний Будинок культури.

Всього в обговоренні доповіді т. Малегіна взяло участь 9 чоловік.

Про перетворення в життя постанови партії та уряду про загальне семирічне навчання, як головне завдання працівників народної освіти, говорив у своїй доповіді завідувачий райвідділом народної освіти тов. Тарасенко.

Доповідач вказав на необхідність надання окремим учням матеріальної допомоги, для чого створити при школах не-

обхідний фонд, залучивши до цієї справи широку громадськість.

Говорячи про велику кількість другорічників та невстигаючих, тов. Тарасенко підкреслив, що це в своїй більшості—учні 1—4 і особливо п'ятих класів. Отже до випускників 4-х класів треба мати особливий підхід, бо умови навчання у 5-х класах значно відрізняються від умов в 4-х.

У дебатах по доповіді тов. Тарасенка виступило 14 чоловік.

Молода вчителька тов. Дзюба (Великотокмацька середня школа № 1) розповіла про недостатню роботу райвідділу народної освіти з молодими вчителями. Про неукомплектованість учительськими кадрами школи робітничої молоді говорив у своєму виступі тов. Галушко.

Присутні з великою увагою прослухали доповідь директора Великотокмацької середньої школи № 3 тов. Сухмія, присвячену вивченню класичних праць товариша Сталіна по мовознавству. М. ПІШНЕВИЧ.